

Bestiárium - Óriások

Yneven a Kyr Birodalom bukását megelőzően csak elvétve éltek humanoid - két kézzel, két lábbal, többnyire egy Fejjel és hozzávetőlegesen emberi arányokkal rendelkező - szörnyetegek. A bestiák e fajtáinak megteremtéséért Orwellát, sokasodásukért pedig magát a sorsot okolhatjuk. Más a helyzet az óriásokkal, akik - amennyiben a legendáknak hinni lehet - ha kis számban is, de már a világ teremtése óta léteznek. Ugyanezek a legendák említik a trollokat is, ezért kénytelenek vagyunk elfogadni azt az állítást, mely bizonyítottnak véli, hogy a trollok az óriások ősi ellenségei, mi több, rokonai. A mostani összeállítás nagyobb részben a Sigranomoi Egyetem egyik professzora, Witseori Nigel gyűjteményes művéből származik. A haonwelli származású tudós egész életét e különös teremtmények kutatásának szentelte, mert, mint könyve, a Bestichia Urucha előszavában írja:

„...Noha az emberlakta birodalmak környékén nem maradtak meg az ősből fajok ezen képviselői, akárcsak azok a természetrajzi szempontok szerint rokonnak nem mondható bestiák sem, melyek a külső szemléletben hasonló érzületeket keltenek, az óriások és trollok is reális veszedelemet jelentenek a civilizációra. Erősségeik és, gyenge pontjaiknak ismerete elengedhetetlenek bizonyulhat majdan, s még ha jelenlétiük, fenyegetésük nem is nyilvánvaló, és

ezért tanulmányozásukat elhanyagoljuk, vész idején már késő lesz megpróbálni a tudás morzsáit gyűjtögetni... „

„...Nem véletlen, hogy munkámban együtt taglalom ezen fajokat - bár, mint kiderül, az általam humanoidnak nevezett szörnyetegeknek nincs köziük származásra nézvést az óriásokhoz vagy trollokhoz - de megjelenésükben, viselkedésükben és szokásaikban, ahogyan tulajdonságaikban is, egyezések találhatók... „

Yneven meglehetősen csekély számban élnek óriások, s lakhelyük is igen távol esik az emberi birodalmaktól. Magányos, zárkózott, bizalmatlan népség ez, melynek képviselői tudatosan kerülnek más fajok közelségét. Számuk az elmúlt évezredek alatt alig növekedett, s ha csak tehették, kimaradtak a fiatalabb népek háborúiból. Csupán némely egészen ősi legenda említi, hogy egykor gyakorta összetűztek egymással, csatáik hiteles történetei azonban nem maradtak fenn. Azt azonban leszögezhetjük, hogy a párviadalokat, az egyéni hőstetteket kedvelik, a stratégiát pedig nem tartják valami sokra. Mint mondják, egyetlen alkalommal vonultak hadba az emberek uralta világban, egyetlenegyszer fogtak össze mindahányan, hogy megsegítsék a Kyr Birodalmat Orwella ellenében.

A népességük számához képest elképesztően nagy óriássereg- közel ötezer harcos P.e. 3207-ben vonult fel, hogy Orwella közel negyvenezres orkseregével farkasszemet nézzen. A csata gigászi voltáról legfeljebb elképzeléseink lehetnek, az azonban tény, hogy megsemmisítő vereséget mértek ellenfeleikre. Nem maradtak fenn azonban az esemény előzményei: sem az okok, amiért hadba szálltak a kyrek mellett, sem pedig a később történtek. Bizonyosság viszont, hogy mostanság nem kedvelik az embereket, s minden lehető eszközzel távortartják maguktól a betolakodókat. Az egyes óriásnépek nem csak a más fajok elől zárkóznak el, de egymástól is. Nem lehet barátabb fogadtatásra az erdőkből származó Traclon sem egy hegyvidéki Sacron óriáserődítmény falai közt, mint bármely más faj képviselője.

Az óriások kis létszámú törzsekben élnek, szigorúan patriarchális alapú családi szervezettségben. A törzsfő a legerősebb és legidősebb férfi, akit halála után - a hozzá vérségi ágon legközelebb álló fiúutód követ tiszttségében. Tudunk kell azt is, hogy az egyes törzsek időnként kapcsolatot teremtenek egymással, talán hogy vérvonalukat felfrissítsék, ám e kapcsolattartás jórészt kimerül egy-egy közös, hetekig tartó orgiában, mikor is asszonyaikat átengedik egymásnak. Nem Fordulhat azonban elő, hogy a négy óriásnép egymás közt keveredjen: az efféle próbálkozást a családfők kegyetlenül megtorolják. Épp ezért érdekes, hogy olykor - minden században talán egyszer - feltűnik egy-egy télóriás, akinek valamelyik szülője ember volt.

Némely tulajdonságban majd minden óriás megegyezik. Hosszú, az elfekével vetekedő élettartamuk közmondásos. Ugyancsak az összes óriásra elmondható, hogy intelligens, sötét humorral megáldott teremtmény, s hogy a csak a saját fajtáját tiszteli. Az óriások Fajtól, néptől és törzstől függetlenül ugyanazt a nyelvet beszélik - a távolság és a népek különbözősége persze eltérő nyelvjárások kialakulásához vezetett. A Rend eszmeisége nem érdekű őket, de a Káoszt sem kedvelik kifejezetten. Saját isteneiket imádják, igaz, nem túlságos buzgalommal - de van egy ünnep, melyet népre, törzsre való tekintet nélkül minden óriás megül. A Hideg Évszak első havának utolsó napján tartják a férfivé érés rituális ünnepét, s ilyenkor biztosan számíthatunk rá, hogy a törzs minden tagja otthonában marad.

Az óriások igen heves vérmérsékletű teremtmények, éppen ezért nagyon fogékonyak az asztrális mágia bármely formájára. Híresztelések szólnak arról, hogy ezt kihasználva némely varázshasználó rabszolgaságban tart néhányat e hatalmas lények közül. Olykor elvadult, kóborló bandákra bukkanhatunk, melyek tagjai valami okból elszakadtak népüktől. Valószínű, hogy ezek a világban garázdálkodó óriások is az asztrálmágia bilincsében vergődtek egykor, s noha a varázslat közvetlen hatása elmúlt, a szerencsétlen lények lelkét maradandóan megnyomorította. Az efféle kóborló óriások a legveszedelmesebbek a civilizációra nézve, hisz rablásból tartják fenn magukat, ráadásul önnön természetüket meghazudtolva kegyetlenkednek.

Sacron (Hegyi óriás)

Előfordulás: nagyon ritka

Megjelenők száma: 6-60

Termet: Ó (kb. 8,5 láb)

Sebesség: 150 (SZ)

Támadás/kör: 2

Kezdeményező érték: 20

Támadó érték: 110

Védő Érték: 170

Célzó Érték: -

Sebzés: 4K10+6

Életerő pontok: 25

Fájdalomtűrés pontok: 100

Asztrál ME: 5

Mentál ME: 25

Méregellenállás: immunis

Psz: -

Intelligencia: átlagos

Max. Mp.: -

Jellem: káosz

Max. Tp: 110

Az óriások legnagyobb és legerősebb fajtája a Sacron. Magas hegyeket, sziklás vidékeket kedvelő nép, melynek egy-egy törzse sziklából összerótt várban lakik. Kitűnő kovácsoknak és építésznek tartják őket de fajtájuk egyben a legharciasabb óriásfajta is. Bőrük szürkessé fakult, szemük egészen halvány vízkék. Övig érő szakálluk és vastag bajszuk, akár kontyba fogott hajzatuk, sötétszürke. Öltözködésüket nem nevezhetjük

túl változatosnak: vastag szövetekből, darócból szabott öltözékük híján van az eleganciának, s színvilága is meglehetősen egyhangú: a kék, a sárga és a Fekete kombinációiból áll.

A Sacronok az acélmegmunkálás mesterei, vonzódásuk e fémhez már több, mint különös. A családban (törzsben) elfoglalt rangot az jelzi, hogy mennyi finoman munkált acélholmit visel egy Sacron, így azután érthető, hogy minden férfi állandóan vérteket és fegyvereket hord: a fiatalabbak láncinget (SFÉ 5), a idősebbek félvérteztes (SFÉ 8). Legkedveltebb fegyverük a hatalmas, közel kétméteres nyélre erősített csatabárd (TÉ: 15, VÉ: 5, KÉ: 2) és a majd ugyanekkora pallos (TÉ: 8, VÉ: 4, KÉ: 2 - forgatásukhoz legalább 22-es Erő kell!). Mindkettő 4k10-et sebez, melyhez a Sacronok hatalmas testi ereje miatt +6 járul.

Egy tipikus Sacron törzsben 2-20 nő él, ugyanennyi férfi és 5-20 gyermek. A gyermekek szinte soha, a nők pedig csak igen ritkán hagyják el a törzs szálláshelyét, a férfiak azonban gyakorta indulnak vadászni, vagy külszíni fejtéssel fémeket bányászni. Az aranynak nincs értéke számukra, s ha nagyritkán cserekereskedelmet folytatnak más törzsekkel, úgy szépen megmunkált fémtárgyakkal, állatbőrökkel, olykor sörrel fizetnek.

Humoruk sötét, s bár szigorú alávetettségi szabályok határozzák meg életüket, a kegyetlenség nem sajátjuk. Más élőlényeket azonban semmire sem tartanak, az embereket megvetik, míg a trollokat és más humanoid szörnyeket egyenesen gyűlölik.

Súlyuk elképesztő - esetenként a hat tonnát is elérheti. Minden fajtájú méregre immunisik, akár csak a hideg bármely formájára. A mágiától félnek, bármely megnyilvánulása pusztító dühöt is ébreszt bennük. Várukat óvják minden hívatlan vendégtől, s könnyen előfordulhat, hogy az óvatlan utazó bebocsátás és vendéglátás helyett csak néhány több mázsás sziklatömböt kap a Fejére... Az

erődítményük körüli 50-100 mérföldes területet sajátjuknak tekintik, s ha idegenbe botlanak, megpróbálják elűzni. Ha a betolakodó szépszerével távozik, nem üldözik, nem bántják, ám ha ellenáll, rátámadnak. Amennyiben harcra kényszerítik őket, halálukig harcolnak. Legfeljebb mágiával félemlíthetők meg, mással nemigen.

Mikor a saját területükről ki merészkednek, a Sacronok vigyáznak, nehogy más lényekkel találkozzanak, s ha ez mégis megtörténik, nem viselkednek agresszíven, inkább elkerülik az összecsapást. Ha azonban rájuk támadnak, a szokásos hevességgel, - irgalom nélkül küzdenek.

Traclon (Erdei óriás)

Előfordulás: ritka

Megjelenők száma: 4-40

Termet: Ó (kb. 7 láb)

Sebesség: 130 (SZ)

Támadás/kör: 2

Kezdeményező érték: 30

Támadó érték: 100

Védő Érték: 155

Célzó Érték: 30

Sebzés: 4K10+5

Életerő pontok: 22

Fájdalomtűrés pontok: 98

Asztrál ME: 7

Mentál ME: 25

Méregellenállás: immunis

Psz: -

Intelligencia: átlagos

Max. Mp.: -

Jellem: káosz

Max. Tp: 100

A mérsékelt éghajlatú, ember nem járta rengetegek lakói a Traclonok. Gigászi, fából összerótt, sátor alakú kunyhókban élnek, melyeket nehezen megközelíthető völgyek tisztásain építenek. Kitűnő ácsok, a Famegmunkálás mesterei. Magasságuk ritkán haladja meg a hét métert, testalkatuk némileg karcsúbbnak tnonciható a Sacronokénál. Bőrük cserzett barna, szemük sárga, s kiválóan látnak a sötétben is (infralátás 30 m). Fekete hajukat varkocsba fonva, olykor kontyba kötve hordják. Ruházatuk az erdei népek szokásait követi: állatbőrök, szőrmék és daróc az alapanyaguk. Ékszereket csak elvéve hordanak, azokat is inkább csontból faragják, a fém megmunkálását szinte alig

ismerik. A legbarátságosabb fajta, noha más népekért ők sem rajongnak igazán. Előfordulhat, ha kellőképp megfizetik őket, valaki szolgálatába állnak. Fizetségül csak fémet fogadnak el, s szolgálataik sem terjednek túl kézművességük alkalmazásán. Harcolni senki idegen kedvéért nem hajlandók. Nincs azonban annál félelmetesebb, mint mikor Traclonok építenek ostromgépeket, sőt arról is szól legenda, hogy olykor hajókat ácsolnak megbízóiknak. Különös ez, hiszen egyébként nem kedvelik a vizet, s hajázásra semmi kincsért rá nem bírhatók.

Kisebb törzsekben élnek, mint Sacronok, s kevesebben is vannak. Az asszonyok is vadásznak, akár a törzs férfitagjai, s ez megélhetésük fő forrása. Hatalmas íjakat (CÉ: 10, Sebzés: 3k6+4, Hatótáv: 250 m, KÉ: 3, Súly: 12 kg-használatához legalább 21-es Erő szükséges), és hajítódárdákat (TÉ: 12. VÉ: 5, KÉ: 6) használnak a vadászathoz és a harchoz egyaránt. A természetet az elfekhet hasonlóan kedvelik és tisztelik, így számtalan tulajdonságuk megegyezik azokéval. Hangtalanul képesek járni az erdőkben, a rejtőzés nagymesterei: így a lopózásra és rejtőzködésre 80%-uk van. A törzsi szálláshelyüktől számított 120-150 mérföldes környéket a saját vadászterületüknek tekintik, így ott más vadászni, netán letelepedni nem engednek. A külvilág lakóit nem üldözik el, igaz, a fogadtatás, amiben részesítik őket, messze áll a baráti vendéglátástól.

Egyébiránt kellemes társalgók, szívesen mesélgetik legendáikat, ám humoruk sötét, akár a rabbi óriásé, s a kritikát sem igen tűrik. Egy meggondolatlan megjegyzés elég, hogy haragra lobbanjanak, és bizony, ilyenkor tettelegességre is sor kerülhet. A trollokon és egyéb humanoid szörnyeken kívül a törpéket utálják leginkább egy törpe koponya értékes trófeának számít közöttük. Harc közben nemcsak fegyvereiket használják. Olykor fiatal fákat tépnek ki gyökerestől, hogy ellenfelükhöz vágják, vagy buzogányként forgassák azokat. Az efféle fatörzsek 2-300 kilósak is lehetnek, s ha valakit eltalálnak 6k10 Sp-t sebeznek. Legfeljebb 12 m távolságra dobhatók. Buzogányként forgatva - ilyenkor kisebb és k5nnyebb darabokat választanak, melyek súlya nem haladja meg a 130 kilót -, a fa TÉ-je 10. VÉ-je 12, KÉ-je 6, Sebzése pedig 4k10+5 Sp.

Vol (Mocsári óriás)

Előfordulás: nagyon ritka

Megjelenők száma: 2-20

Termet: Ó (kb. 6 láb)

Sebesség: 100 (SZ), 40 (V)

Támadás/kör: 2

Kezdeményező érték: 25

Támadó érték: 75

Védő Érték: 125

Célzó Érték: -

Sebzés: 4K10+4

Életerő pontok: 20

Fájdalomtűrés pontok: 100

Asztrál ME: 4

Mentál ME: 25

Méregellenállás: immunis

Pszi: -

Intelligencia: magas

Max. Mp.: -

Jellem: káosz

Max. Tp: 95

Az óriások népének legritkább, legkisebb, már-már kihalófélben lévő faja a Vol. Az egyetlen olyan óriás faj, mely vándorló, nomád életmódot folytat, nem telepszik meg egy helyen. Kis csoportokban kóborolnak mocsárról mocsárra, halásznak, vadásznak, de olykor lakott vidékekhez is közel merészkednek, mert tárgyaikat, fegyvereiket, a mindennapi élethez szükséges eszközeiket rablással szerzik meg. Mégsem rosszindulatúak, s az efféle rajtaütések során próbálnak nem túl nagy pusztítást okozni, s ha lehet inkább elcsenik a szükséges holmit, semhogy harcolni kényszerüljenek érte.

Külsejüket nézve a legközelebb ők állnak az embernépekhez, fekete hajukkal, kreolos bőrükkel, mélykék szemükkel leginkább hatalmasra nőtt abaszizire hasonlítanak. Vonásaik tiszták, Fenségesek, gyakori közöttük az igazi szépség. Ruházkodásuk is az emberekét követi: térd fölé érő csizmát, bőrnadrágot, vászoningeket és prémmel szegett köpenyt hordanak. Egyes vidékeken az egyszerű nép földreszállt istenként tiszteli őket, olykor kőoltárt emelnek nekik, melyre mindenféle áldozati ajándékokat helyeznek. A Volok szeretik az efféle környékeket, s ha ilyesfajta nyomokra bukkannak, mindig vigyáznak, nehogy a nép ártalmára legyenek,

így őrizve kialakult kultuszukat. Kedvelik az aranyékszereket, az egyetlen kézművesmunka, mellyel hajlandók foglalkozni, az ékszerkészítés. Természetes széppérezüknek köszönhetően csodálatos darabok kerülnek ki kezeik közül. Az efféle drágaságoknak ritkaságuk miatt igen nagy értéke van az embernépek között. Fegyvereiket a Traclonoktól szerzik be, töröket (TÉ: 12, VÉ: 14, KÉ: 9, Sebzés: 1 k10+4 - emberek számára rövidkardnak felel meg) és egykezes kardokat (TÉ: 14, VÉ: 16, KÉ: 6, Sebzés: 4k10+4 - emberek számára pallos) használnak harcban, míg vadászathoz íjat és hajítódárdákat (ezen fegyverek leírását lásd a Sacronnál). A mocsarakat egyedülállóan ismerik, ott meglepni őket lehetetlen. Ha mocsárban próbálnak becserkészni egy Volt, 10 körönként 35% esélye van arra, hol csapdába csalja üldözőjét. A csapda lehet olyan ingovány, mely elnyeli az óvatlan odatévedőt, de néha, ha egy környéken hosszabb ideig maradnak, maguk a Volok is építenek háncsból, karókból elmés szerkezeteket, ami egyaránt alkalmas nagyvadak elejtésére, és a gonosz szándékkal közelítő idegenek elejtésére is. A kegyetlenség rájuk sem jellemző, de harc közben nem ismerik a félelmet és vadak. Kiváló vívók, jó íjászok, de a dárdáikat is elképesztő pontossággal használják. Az asztrálmágia ugyanolyan fokozottan hat rájuk, mint a többi óriásra, a mérgekre és fertőzésekre immunisik, akárcsak a tűz alapú varázslatokra. Hol ez a képességük miképpen fejlődött ki, máig rejtély, ám tény, hogy a tűzzel különös a kapcsolatuk. Ennek eredményeképpen minden Volnak 5 körönként 20% esélye van, hogy egy Tüzelementált hívjon segítségül.

Az így érkezett tüzlény addig marad, míg szükség van rá, de egy óránál semmiképpen sem tovább.

A Vol írástudó fajta, s e tudományukat szívesen használják. Üzeneteket, híreket hagynak egymásnak, amiket kidöntött, háncsától megfosztott fa törzsébe vésik. Érdekes, hogy az ilyen üzenőfákon nem fog a tűz, de még az idő

sem. A kíváncsi kutató sosem tudhatja, hogy a rúnákkal televesett fatörzs mikorról származik - ugyanúgy készülhetett egy órája, mint korokkal ezelőtt.

Vanyak (Tengeri óriás)

Előfordulás: nagyon ritka

Megjelenők száma: 4-40

Termet: Ó (kb. 8 láb)

Sebesség: 110 (SZ), 90 (V)

Támadás/kör: 2

Kezdeményező érték: 35

Támadó érték: 85

Védő Érték: 135

Célzó Érték: -

Sebzés: 4K10+5

Életerő pontok: 30

Fájdalomtűrési pontok: 120

Asztrál ME: 6

Mentál ME: 30

Méregellenállás: immunis

Pszi: -

Intelligencia: magas

Max. Mp.: -

Jellem: halál - káosz

Max. Tp: 145

Tengerek kihalt partvidékein. partmenti szigeteken élnek a Tengeri Óriások. A hajósnepek régóta ismerik már ezeket a környékeket, s minden körülmények között messze elkerülik őket. Annál rosszabb egyetlen hajóssal sem történhet, mint hogy a vihar, vagy más szerencsétlenség a Vanyakok közé sodorja őket. Az óriások e fajtája közel olyan magas, mint a Sacronok, erejük sem marad el sokban amazokétól, ám a fő veszélyt kegyetlen természetük jelenti. A többi óriással ellentétben velejéig romlott, gonosz, kárörvendő fajta, akiknek örömet okoz más szenvedése, s akik egymás között - még a törzsön belül is - állandóan hadakoznak. Barlangrendszerekben élnek, melyet félig vízzel árasztanak el. bár e lakhelyeket csak a legritkább esetben építik ők maguk. Az efféle munkát megvetik, s inkább rabszolgákkal végeztetik. Rabszolgákat vásárolnak, vagy maguk fognak: gyakran lesben várakoznak a fontosabb hajózási útvonalak mentén, majd az éj leple alatt úszva megközelítik a kiszemelt hajót. A legénység egy részét lemészárolják, s még a hajó fedélzetén elfogyasztják, míg a többieket, az erősebb, kevésbé

sebesült matrózokat magukkal viszik szálláshelyükre. Minden vízi jármű ellen olthatatlan gyűlölettel viseltetnek, s az elfogott, kifosztott alkotmányokat rendszeresen elsüllyeszti.

Nemcsak természetük, de külsejük is elképesztően rút. Bőrük színe - ha ezt a pikkelyes, állandóan nedvedző, kelésekkel teli felhámot egyáltalán bőrnek lehet nevezni - a méregzöld és a piszkosszürke közt váltakozik, hajuk nincs, szemük sárga, vörös szembogárral. Kiválóan úsznak, csak kevés hajó veheti fel velük a versenyt, hisz nem csak tüdejük, de kopolyájuk is van, ráadásul a haladásban hatalmas testi erejükön és kitartásukon kívül a lábaikon és kezeiken nőtt úszóhártyák is segítik őket. Ruhaként csupán narválbőrből készült ágyékkötőt, valamint emberbőrből cserzett zekét viselnek. Tárgyaikat torz faragványokkal, perverz képekkel díszítik. Kedvelt fegyvereik a szigony (TÉ: 13, VÉ: 9, KÉ: 8, Sebzés: 4k 10+5) és a korbács (TÉ: 8, VÉ: 3, KÉ: 8, Sebzés: 2k6), de előszeretettel használnak hálót is. Barlangjaikban hihetetlen mennyiségű kincset halmoznak fel, csodálatos korallok, igazgyöngyök hevernek ládászámra. Mindezek mellett ezüst-, arany- meg mithrilpénzeik vannak, a kirabolt hajókról származik valamennyi. Az egyetlen óriás -faj, melynek törzsei rendszeresen kereskednek egymással és más népekkel is. Noha a velük való találkozás halálos veszélyeket rejt magában, némely élelmes kereskedőház rejtélyes módon állandó kapcsolatot tart velük. Rabszolgákat és használati tárgyakat adnak drágaságokért cserébe. Vigyázni kell azonban, hisz a Vanyak alattomos népség, s ha teheti, a kereskedőt is megtartja magának, nemcsak áruját.

Legborzasztóbb szokásuk az emberevés. Hogy miképp alakult ki ez az undorító gusztusuk, talán sohasem fog kiderülni, ám tény, hogy az emberhúst minden ételnél többre becsülik.

Háziállatnak rendszerint cápákat, óriáspolipokat tartanak, melyek etetése kedvelt szórakozásuk. Ámbátor a többi óriásnál intelligensebbek, megegyezésre szinte sosem lehet jutni velük, ha harcra kerül sor - ami gyakorta előfordul -, utolsó csepp savószínű vérükig küzdenek. A mérgekre és a vízalapú varázslatokra immunisak, de az asztrálmágia éppúgy fokozottan árt nekik, mint a többi óriásnak.

A sors különös fintora, hogy nemcsak a Vanyak vadászik az emberekre, de az emberek is vadásznak rá. Fogai kiváló alapanyagai a mérgek elleni talizmánoknak, bőréért a boszorkánymesterek fizetnek egész vagyont, míg vére a platinánál is értékesebb nedű.

1994.01.

Szerző: Novák Csanád

Forrás: Rúna magazin I.évf./1.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely